

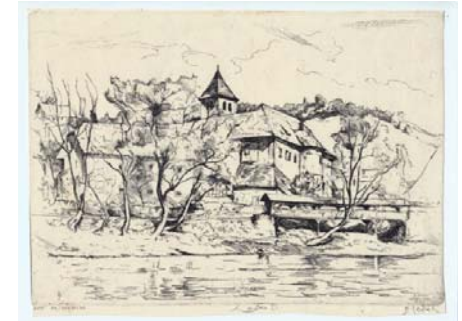
PONEDELJEK, 13. 7., sv. Henrik , cesar Ob 7.30: za + Franca GUČKA za + Julijano KOLAR za + Ludvika PESJAKA
TOREK, 14. 7., sv. Frančišek , redovnik Ob 19.00: za + Majo NOVAK, 30. dan za + Amalijo FRECE
SREDA, 15. 7., sv. Bonaventura , škof Ob 7.30: za + Viljema KRAŠOVCA in Ano AMON (Marija Gradec) za + Vladimírja DORNIKA
ČETRTEK, 16. 7., sv. Karmelska Mati Božja Marija Gradec : ob 19.00: za + Jemeja MAČKA, 30. dan za + Martino SREBOT
PETEK, 17. 7., sv. Aleš , spokornik Ob 7.30: za + Janka DEŽELAKA
SOBOTA, 18. 7., Elij iz Koštabone , diakon Ob 7.30: za + Franca, Antona in sorodnike GUZEJ
16. NEDELJA MED LETOM , 19. 7. Ob 7.00: za žive in rajne farane ob 9.00: za + Jožeta OJSTERŠKA (Brstnik), 50. obl. ter Frančiško in Jožeta ZALOKARJA ob 10.30 Marija Gradec : za + Petra ŠKORJA

Vabljeni, da si v jubilejnim dnevu ali pa kasneje ogledate pomenljivo razstavo, večkrat prezrtega duhovnika in prvega umetnostnega zgodovinarja pri nas. Spomnili se ga bomo tudi že pri maši 7.7., ob 19.00.

Maše v prihodnjem tednu 14. NEDELJA MED LETOM , sv. Ciril in Metod , 5. 7. Ob 7.00: v zahvalo za 50 let življenja in sina Andreja ob 9.00: za + Antona OJSTERŠKA, njegove starše in starše MLAKAR za + Avgusta TERŠKA ob 10.30 za + Jasmino SINKAR
PONEDELJEK, 6. 7., sv. Marija , devica, mučenka Ob 7.30: za + Jožefo in Franca ROMŠAK za + Slavico in Franca ŠON za + Ludvika PESJAKA
TOREK, 7. 7., sv. Vilibald , škof Ob 19.00: za + Janeza NOVAKA, 50 obl. smrti, Veroniko NOVAK in Ivanko GORUČAN za + Veroniko RAMŠAK, 8. dan
SREDA, 8. 7., sv. Kilijan , škof Ob 7.30: za + Heleno TERŠEK (Padež) za + Albina, Ano PUŠNIK, Mihaela in Albino SEME
ČETRTEK, 9. 7., sv. Veronika , opatinja Ob 19.00: za + Štefanijo STOPAR, 8. dan za + Jožefa in Amalijo SENICA
PETEK, 10. 7., sv. Amalija , redovnica Ob 7.30: za + Marjeto LEŠEK, Karla PAJKA in za zdravje ob 19.00: za + Janeza in Frančiško DEŽELAK za + Martina in Cirila BELEJA
SOBOTA, 11. 7., sv. Benedikt , opat Ob 19.00: za + Engelberta OJSTERŠKA, 30. dan za + Frančiško in Janeza DEŽELAKA (Modrič)
15. NEDELJA MED LETOM , sv. Mohor in Fortunat , 12. 7. krstna nedelja Ob 7.00: za + iz rodbine KOŠIČ ob 9.00: za + Stanka PLATOVNJAKA, vse soro- dnike PLATOVNJAK ter Angelo ŠANC ob 10.30: za + Jožeta OJSTERŠKA, obl. ob 11.00 Šmohor : za + Justino GOLOUH

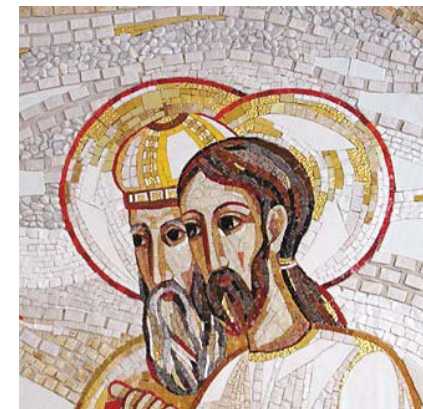
MARTINOVA LILIJA

5. julij 2015, leto 7, št.:26

Utrinek iz slavlja srebrnomašnikov celjske škofije v Laškem, 29.06. 2015

Sveta Ciril in Metod, slovanska apostola, sozaveznika Evrope, prosita za nas!

BOG JE DAL, BOG DAJE, BOG BO DAL MILOST

Iz glavnine nagovora up. nadškofa dr. Franca Krambergerja, ki ga je imel letos v Stični, ob srečanju letošnjih srebnomašnikov.

Kaj naj vam rečem ob vašem duhovniškem jubileju? Tri preproste in kratke misli sprejmite od sobrata duhovnika, ki ima za seboj že 55 let duhovniške poti.

*Prva misel: **Bog nam je dal milost duhovništva.** Nismo si je zaslužili. Nismo bili niti sposobni, da bi jo sprejeli. On nam je dal moč, da smo rekli na dan posvetitve: »Tukaj sem – Adsum.« On nas je poklical in izbral, on nas je tudi usposobil za zvestobo temu klicu. Duhovništvo je nezaslužena milost.*

Milost je, da oznanjamo Božjo besedo, ki prihaja od zgoraj, in je Božja ne človeška modrost. V moči te milosti prihajamo k svetu, da mu oznanjamo vedno staro, vedno novo in mlado, nikoli dovolj sprejeto Božjo besedo - o živem Bogu, - o Jezusu Kristusu, našem Odrešeniku, - o njegovem kraljestvu in njegovi Cerkvi, - o Božjem življenju, ki ga želi dati nam slabotnim in umrljivim, bednim in plahim, večkrat poraženim in padlim. Oznanjamo besedo, ki je mnogi ne sprejmejo, morda upravičeno, - ker jim jo ne posredujemo tako, kot bi jo morali; - ker prihaja bolj z naših ust ne pa iz našega srca; - ker jo ponarejamo s svojo bedno človekostjo, celo s slabim zgledom. In vendar nam je Bog dal milost, da jo oznanjamo.

Milost je, da pri delitvi zakramentov izrekamo besedo, po kateri postane Božja milost dogodek, dogajanje v življenju vernikov. Ko obhajamo z Božjim ljudstvom sveto evharistijo, moremo in smemo izreči besedo, po kateri postane Kristus pričujoč v svetu, kot razpeti in vstali Odrešenik, kot Sin človekov s prebodenim srcem, kot vir luči, blagoslova in milosti, kot počelo ljubezni in večnega življenja. Po nas in naši besedi se obnavlja Kristusova daritev velikega petka na oltarjih v naših župnijah.

Milost je, da smo kot duhovniki dani Cerkvi, ki je naša mati, Kristusova nevesta, hkrati Gospodova služabnica. Z upanjem si utira pot v prihodnost. Z neizbrisnimi sledovi križa in krvi svojega ustanovitelja pogumno pričuje zanj, ko svetu oznanja njegovo resnico in deli njegovo milost.

Na tem odrešenjskem pohodu z materinsko ljubeznijo plačuje davek naše človeškosti, ker jo sestavljamo mi, grešni ljudje; - ker morda po naši krivdi gre prepočasi, ko bi morala pohiteti; - ker zaradi naše zagledanosti vase ne spozna pravočasno znamenja časa, misli in pota svojega Gospoda.

Pogosto jo tudi mi ne razumemo; smo prepričani, da nam nalaga križ in greni življenje, a v resnici nas ljubi in nam želi dobro. Toda Bog nam je dal milost, da smo dani Cerkvi in po njej ljudem.

V moči te milosti delimo kruh Božje besede in kruh večnega življenja, čeprav mnogi mislijo, da jim dajemo kamen. V moči te milosti se borimo, ne da bi gledali na rane; delamo, ne da bi računali na plačo; služimo, čeprav ne vedno najbolje. V moči te milosti nimamo pravice umikati se v varno zavetje ali bežati pred odgovornostjo. Bog nam je dal milost, da smo služabniki. Te milosti ne želimo primerjati s tisto, ki jo je dal drugim. Bog daje vsakemu, kar hoče in kolikor hoče; vsakemu pa daje zvrhano, potlačeno in potreseno mero (prim. Lk 6,38). Za vsakega ima poseben dar ali karizmo Svetega Duha. Vse, kar smo, in kar imamo, je ena sama velika milost, ki smo jo prejeli. Zato obhajate današnje jubilejno srečanje s hvaležnostjo Bogu, Kristusu, Cerkvi in ljudem.

*Druga misel: **Bog daje milost!** Vsak dan, tudi danes po 25. letih posvetitve. Na dan duhovniške posvetitve ste bili neizbrisno zaznamovani. Bog vas je neizbrisno zaznamoval kot svojo lastnino; Kristus večni in veliki duhovnik kot svoje sodelavce in sodarovalce; Sveti Duh kot preroke, oznanjevalce in pričevalce. S tem neizbrisnim znamenjem troedinega Boga ste šli na delo; oznanjate evangelij, obhajate sveto daritev, vodite Božje ljudstvo že 25 let.*

Ker je vsak duhovnik tudi otrok svojega časa, ker živi v svetu in med svetom, je od obeh zaznamovan. Tako nosimo na sebi poleg neizbrisnega duhovniškega znamenja še znamenje časa in svetá, v katerem živimo. Tudi vas je zaznamoval čas, v mladosti s takratnim enoumjem in totalitarizmom, pozneje z zgodovinskim prehodom našega naroda v samostojno državo, kar se spominjamo prav na današnji dan; zaznamoval vas je z vsem, kar je Cerkev pozneje doživljala in doživlja še danes, tudi s križem, trpljenjem, preizkušnjami, s krivico, nerazumevanjem, morda celo s strani predstojnikov; morda je koga zaznamovalo obrekovanje, obsojanje po medijih. O duhovniku znajo nekateri veliko povedati, na njegovem talarju se vse vidi. To je bila tudi Kristusova usoda. In učenec ni nad učiteljem. Vendar Bog daje duhovniku milost vsak dan, da zdrži. V duhovnikovem življenju ni dneva, ko ne bi mogel reči, da je »dan milosti«, zato je vedno vesel in srečen, vedno se počuti in doživlja mladega, ker Božji darovi ne ostarijo.

Res, roke posvečevalca niso več nad vami, a duhovniška milost je z vami.

Res je tudi, da te milosti ne doživljamo vedno tako kot na dan

posvetitve ali nove maše, ker smo pač ljudje, ker smo samemu sebi skrivnost, a Bog vedno daje duhovniku milost in ga z njo nagovarja. Božji nagovor pa zahteva duhovnikov odgovor. In vaš odgovor po 25 letih ni več novomašniški, mladostno zanesen, ni več Simonov (»S teboj sem pripravljen iti tudi v ječo in smrt, če je potrebno;« prim. Lk 22,33), ampak je bolj Petrov (»Ti vse veš, ti veš, da te ljubim, da te imam rad;« prim. Jn 21, 17), se pravi, vaš odgovor je bolj premišljen, prekaljen, morda počasnejši, a bolj trezen, umirjen, bolj dozorel v preizkušnjah in spoznanjih, zato pa bolj prepričljiv in pričevanjski. Dá, sobratje, Bog vam daje milost. To vam berem z obraza, to žari iz vaših oči, iz vašega srca.

*In tretja misel, ki jo zagotovo lahko rečemo ob današnjem srečanju, je: **Bog bo dal milost!** – Zakaj bi dvomili, saj nas je on poklical in izbral, ker je sam hotel. Na dan duhovniške posvetitve je bilo rečeno vsakemu izmed vas: »Bog, ki je v tebi dobro delo začel, naj ga tudi dopolni« (ga bo tudi dopolnil). Bog se ne kesa svojih darov, marveč jih vedno dopolnjuje, večja, množi. On je gospodar tudi nemogočega. On oživlja, kar je v sebi mrtvo. On kliče v bivanje, kar še ne biva. On hoče duhovnika, ker hoče Cerkev. On hoče Cerkev, ker hoče odrešenje ljudi in sveta, tudi današnjega in prihodnjega. Zato bo dal milost. »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,20). Tega zagotovila ne bo prekalil. Prav zato se duhovnik podaja v prihodnost z upanjem in zaupanjem, z vero, ne samo v to, kar oznanja, marveč tudi v tisto, kar po Božji milosti je, - z vero, da se Kristus ni zmotil, ko je prav mene poklical v duhovništvo.*

»Bog bo dal milost«, to pomeni, da duhovništvo ni nekaj statičnega, nekaj enkrat za vedno pridobljenega s posvečenjem, marveč duhovništvo je nekaj dinamičnega, nekaj, kar z nami živi, raste in se večja. Z duhovniškim posvečenjem smo postali duhovniki, a po posvetitvi postajamo duhovniki, vedno bolj in bolj, vsak dan sem bolj in bolj duhovnik. To je skrivnostni duhovniški dinamizem. Apostol Pavel je zapisal: »Pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj« (Flp 3,13). To je prava usmeritev apostola, duhovnika, redovnika. To je smer upanja v prihodnost, smer zaupanje v Božjo previdnost. Naj vas v tej usmeritvi spremlja obilje Božjega blagoslova ter varstvo in priprošnja Božje Matere Marije. Amen